

felv maatte have Gavn af et saadant Anlæg gennem hans Jord, men naar han ikke samtidig vil affixe denne, bliver Erstatningen ikke at nedsette, fordi Anlægget kan medføre Fordeel for ham, om han engang i Tiden senere maatte bestemme sig dertil. Ogsaa bør ved Erstatningens Bestemmelse tages under Overveielse, om ikke den, der kommer til at modtage Grundvandet fra anden Mands Rør, derved bliver nødsaget til selv at foretage og betynde yderligere Afledning.

§ 11.

Ønsker Nogen, der vil affixe sine Jorder, at benytte en i Genhold til § 10 paa hans Grund tidligere anlagt dækket Afledning til dergennem ogsaa at afledesit Grundvand, og han ikke derom kan enes med den, efter hvis Begjæring samme er anlagt, bliver det ved Landvæsenkommissionens Kjendelse at afgjøre, hvorvidt og under hvilke Betingelser saadan Afbenyttelse kan skee, navnlig om og da hvilken Erstatning derfor skal ydes.

§ 12.

Forene flere. Eiere eller Brugere af Jord sig om at ville lade deres ved hinanden liggende Jorder i Forening affixe, og Saadant af Amtsrådet efter Stedets Undersøgelse findes hensigtsmæssigt, kan Indenrigsministeriet, naar Omstændighederne skjønnes at tale derfor, og forsaavidt de fornødne Pengebeløb dertil bevilges ved Finantsloven, ved en i disse Forhold kyndig Mand lade lægge en Plan til hele Arbejdets fuldstændige Udførelse. Denne Plan ledsages baade af Kort og af udførlig Beregning over Beføstningerne.

Om Bands Afbenyttelse.

§ 13.

Bil en Grundeier benytte Bandet i et til hans Jord grændsende Vandløb til dermed at frugtbargjøre sin Ager eller Eng, skal han dertil være berettiget, naar han forinden ved Landvæsenkommissionens Kjendelse beviser, at ikke anden Skade deraf opstaaer end den Indskrænkning, som andre tilgrændsende Grundeieres Benyttelse af Bandet i lignende Niemed

derved lider og disse Grundeiere derhos ikke have en særegen Adkomst til en vis bestemt Afbenyttelse. Landvæsenkommissionen afgjør da paa hvilken Maade og efter hvilke Regler Bandet kan afbenyttes af alle de Grundeiere, hvis Jorder grændse til Vandløbet, og som ønske deraf at drage Fordeel (jfr. Anordningen af 29de Juli 1846 § 66).

Almindelige Bestemmelser.

§ 14.

Forlanger Nogen, at et af de større Vandløb, eller at et af de mindre under offentlig Tilsyn satte Vandløb skal forandres, fordybes, oprensnes eller udvides paa anden Maade, end det almene Lov kræver, kan det skee, naar han, hvad de større Vandløb angaaer, ved Landvæsenkommissionens Kjendelse, og, hvad de mindre under offentlig Tilsyn satte Vandløb angaaer, ved Synsmændenes Kjendelse, beviser, at dette kan udføres uden Nogens Skade, og han derhos selv vil betale de derved foranledigede Omkostninger. Dplyses det imidlertid under Forhandlingerne for Landvæsenkommissionen eller for Synsmændene, at Andre ogsaa have Nytte af sliq Foranstaltning, kunne Omkostningerne fordres fordeelt efter Kommissionens eller Synsmændenes Skjønnelse mellem dem, der have Nytten deraf. Det Fornødne om Vandløbets Forandring, Fordybning m. v. bliver derefter at optage i Regulativet, og med Bedligholdelsen forholdes saaledes, som der er eller senere maatte blive bestemt.

§ 15.

Med de større Vandløb, der ikke ere overtagne af Amtet, og med de mindre Vandløb, hvad enten de ere satte under offentlig Tilsyn eller ikke, bliver tværtimod at forholde efter de hidtil gjældende Regler, dog saaledes, at Enhver, der skal tage Deel i noget Naturalarbejde i Anledning af disse Vandløb, kan forlange, at det hele Arbejde skal udføres efter Licitation, eller, naar derved ikke passende Tilbud kan erholdes, ved Accord underhaanden. Først naar eiheller saadan er at opnaae, kan Arbejdet fordres udført in natura. Dpstaar Tvivl, om Tilbudene ere antagelige eller ikke, afgjøres dette af Amtet.